

[Grethe Philip]

osv. Jeg så enhver forbedring fortone sig i det fjerne, selv om der var velvilje over for tanken. Men vi skulle jo gerne frem til nogle realiteter, og derfor glædede de allersneste ord mig; de var det opmuntrende i socialministerens indlæg. Jeg opfattede det som et fast tilsagn fra regeringen om, at der i folketingsmødet 1979-80 fremsættes forslag om forbedring af barselhvilen, og det siger jeg tak for.

Med hensyn til de øvrige ordførere var det også til min beklagelse karakteristisk, at de to ordførere for regeringspartierne, nemlig fru Tove Frederiksen og hr. Henrik Toft, var meget korte i deres indlæg og i virkeligheden temmelig kølige. I hvert fald var der slet ikke det begejstrede engagement, som jeg havde håbet. Når jeg tænker på, hvad venstre tidligere har sagt her i salen og er kommet med af forslag vedrørende forbedring af de medhjælpende hustruers stilling også i forbindelse med barsel, var det et forbløffende tamt indlæg fra hr. Henrik Tofts side. Jeg håber ikke, det er udtryk for, at de pågældende ikke er særlig interesseret i, at der skal ske noget med hensyn til barselhvile, men mere at de føler sig meget bundet af en loyalitet over for regeringen og derfor ikke tør springe for tidligt ud med noget.

Om alle de øvrige ordførere gjaldt det, at de var positive, måske med mest modifikation fra fremskridtspartiets side, men jeg havde alligevel indtryk af en vis positiv undertone, idet man gerne ville være med til at overveje det. De andre ordførere var gennemgående helt positive, dog således at de på enkelte områder gerne ville se lidt nærmere på tallene og konsekvenserne, og det skal jeg da ikke bebrejde nogen; jeg er jo selv interesseret i en nærmere opklaring.

Når jeg sagde i begyndelsen, at jeg var noget skuffet over hele den første del af socialministerens tale, skyldes det, at jeg har indtryk af, at socialdemokratiet i denne sag igennem mange år har ført en meget henholdende politik, sidst med tidligere socialminister Eva Gredals henvisning til, at man intet kunne foretage sig, før der lå en betænkning fra børnekommissionen og ligestillingsrådet. Jeg synes egentlig godt, at man med den positive holdning, man skulle forvente fra socialdemokratiet i dette spørgsmål, kunne have regnet med, at de i lovreserven havde sat et vist beløb af til forbedringer af barselhvilen

allerede i denne samling, men det er altså ikke gjort, og det kan jeg kun beklage.

Med hensyn til de økonomiske konsekvenser er det rigtigt, når fru Alice Hedegaard siger, at det er noget, jeg ofte har efterlyst, og det har egentlig også været ubehageligt for mig at skulle fremsætte dette forslag uden nogen tal på. Jeg er dog i stand til her at komme med tal for en del af vores forslag.

For de medhjælpende hustruer ligger det sådan, at der i øjeblikket hvert år er ca. 1.500 kvinder, der føder, og der udbetales i dagpenge til dem 3,4 mill. kr. årlig. Hvis vi tænker os, at vi gik op til de 14 uger for deres vedkommende på linje med lønmodtagerne, ville det medføre en ekstraudgift for det offentlige på ca. 8½ mill. kr., altså et alt i alt nogenlunde overkommeligt beløb.

Desværre kan jeg ikke give samme oplysninger for indførelse af graviditetshvile, fordi det afhænger meget af, hvordan man nærmer vil definere afgrænsningen af, hvem der skal kunne have den. Jeg må beklageligvis sige, at det drejer sig om et væsentlig større beløb. Men det er jo rigtigt, som det er sagt af andre ordførere, at der er også en hel del besparelser at hente, og det er vel netop noget af det, vi gerne skulle have opklaret under udvalgsarbejdet.

Når vi er gået så stærkt ind for graviditetshvilen, som efter vores mening bør kunne gives efter en lægelig bedømmelse og ud over barselhvilen, altså uden at de 14 ugers barselhvile beskæres, er det, fordi vi opfatter de gældende regler som socialt skæve. De rammer hårdest de kvinder, der har hårdt arbejde, og de kvinder, der har komplikationer under graviditeten, mens de kvinder, der går let igennem graviditeten, som har et forholdsvis let fysisk arbejde, og som føder et sundt barn til rette tid, får den fulde barselhvile efter fødslen. Jeg finder, at det er en klar social diskrimination og uretfærdighed og i øvrigt ikke blot meget urimeligt over for de pågældende kvinder, men også meget uheldigt for de børn, der fødes, idet mange kvinder har for ringe tid efter fødslen både til selv at komme sig og til at være tæt omkring barnet døgnet igennem.

Det er blevet nævnt – jeg tror, det var af fru Tove Jørgensen – at der har været foretaget nogle undersøgelser netop af problemerne omkring graviditeten. Jeg kan henvise til overlæge Teit Kærns artikel i Ugeskrift for